

Kiểm lâm

NGHỀ GÁC RỪNG BẰNG CẢ ĐÔI CHÂN VÀ TRÁI TIM

Có những nghề đi giữa ánh đèn, và có những nghề đi giữa sương rừng. Nghề kiểm lâm là một nghề như thế.

Buổi sáng của người kiểm lâm không bắt đầu bằng tiếng còi xe, mà bằng tiếng chim gọi nắng. Đôi giày quen với đất ẩm, với lá mục, với những con dế không tên. Mỗi cánh rừng họ đi qua không chỉ là một khoảnh xanh trên bản đồ, mà là một sinh thể đang thở, đang lớn lên, đang cần được bảo vệ.

Người kiểm lâm gác rừng không chỉ bằng luật pháp, mà bằng ký ức. Họ nhớ từng gốc cây già, từng con suối nhỏ, từng lối mòn do thú rừng tạo ra. Có những cây họ biết rõ hơn cả tuổi mình, có những cánh rừng họ chứng kiến từ khi còn non cho đến lúc thành tán rộng che trời.

Rừng đối với họ không phải “tài nguyên” trừu tượng, mà là mái nhà của muôn thú, là nguồn nước của làng xa, là tấm áo điều hoà khí hậu cho cả một vùng đất.

Nghề kiểm lâm là nghề nhiều lặn lội. Có khi cả tháng đi rừng, về nhà chỉ kịp ăn bữa cơm nguội. Có khi đối mặt với hiểm nguy, với lâm tặc, với cháy rừng, với mưa lũ bất thường. Nhưng họ vẫn đi. Đi vì nếu mình không đi, rừng sẽ trống trải hơn, suối sẽ cạn hơn, đất sẽ buồn hơn.

Nghề kiểm lâm là nghề nhiều lặn lội. Có khi cả tháng đi rừng, về nhà chỉ kịp ăn bữa cơm nguội. Có khi đối mặt với hiểm nguy, với lâm tặc, với cháy rừng, với mưa lũ bất thường. Nhưng họ vẫn đi. Đi vì nếu mình không đi, rừng sẽ trống trải hơn, suối sẽ cạn hơn, đất sẽ buồn hơn.

Trong balô của người kiểm lâm không chỉ có bản đồ, ống nhòm, sổ ghi chép. Có cả trách nhiệm với thế hệ mai sau. Có nỗi lo khi thấy một mảng rừng bị xâm hại. Có niềm vui rất nhỏ khi phát hiện cây tái sinh, khi dấu chân thú quay trở lại, khi con suối mùa khô vẫn còn nước.

Nghề kiểm lâm hôm nay không chỉ là “giữ rừng”, mà là kết nối con người với rừng. Là nói cho người dân hiểu rằng rừng đứng thì làng mới yên. Là cùng cộng đồng tìm sinh kế để không phải đánh đổi màu xanh lấy cái ăn trước mắt. Là biến luật pháp thành điều dễ hiểu, dễ làm, dễ đồng hành.

Có những người kiểm lâm tóc đã bạc đi cùng tán rừng già. Có những người trẻ mới vào nghề, mang theo ước mơ rất giản dị: làm sao để rừng vẫn còn khi mình già đi.

Họ không ồn ào. Nhưng chính sự âm thầm ấy giữ cho đất nước này còn những khoảng thở xanh.

Nghề kiểm lâm là nghề đi chậm giữa rừng sâu, để đất nước có thể đi xa. Là nghề đứng sau bóng cây, để tương lai đứng vững phía trước.

LÊ MINH HOAN